

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam ex Gen. II,17

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 32.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130464)

הוּא הוּא אֱלֹהִים אֶחָד כְּעוֹלָם אֶחָד Præterea ecce peccatum illud,
quod commisit homo primus, quasi commisit totus mundus, quoniam
hic erat omnis homo; (sive) Homo primus erat instar omnium in mun-
do (viventium) per omnes generationes, quoniam non erat in mundo
alius (Homo) præter illum.

§. 32. Sed quomodo veritas sua divinæ constat comminatio-
ni, arbori isti additæ? Dixerat enim Deus: quocumque die comederis
de arbore scientia boni & mali, morte morieris; Adam vero diu satie
vixit & annos ætatis absolvit 930. Gen. 5, 5. Nonnulli existimant,
Divinam hanc comminationem accipiendam esse non de morte
corporali, sed solum de spirituali, sive amissione Gratiæ & Imagi-
nis Divinæ, in qua spiritualis, hominis vita consistebat. Sed & hanc
esse indictam ex supra dictis & jam jam dicendis apparet. Alii cen-
sent, illum $\pi\epsilon\sigma\sigma\delta\iota\omicron\sigma\iota\sigma\mu\omicron\nu\nu$, quocumq; die, duntaxat ad verbum come-
deris esse referendum, non ad morieris. Justinus Martyr, in Dial. cum
Tryph. ad Abacum & mensuram diei, Dei, cui mille anni unicus est
dies, juxta Ps. 90. 4. & 2. Pet. 3. 8. confugit, & secundum hanc mensu-
ram, dicit, eadem die Adamum mortuum fuisse, qua comederit ex ar-
bore scientia boni & mali. Nec ipsum enim nec quempiam alium Patri-
archarum, millenarium numerum annorum supergressum esse. Verum
hæc sententia longius petita, & Allegorica potius, quam historica est,
quoniam in tota Genesi diei nomen non accipitur aliter, quam in
propria sua significatione, adeoque humanitas, non divinitus. Com-
munissima, & optima opinio est, Protoplastos mortuos esse ipsissimo
Transgressionis die, tam spiritualiter, dum per transgressionem gra-
tiam Dei & omnem spiritualem vitam amiserunt, quam corporaliter,
quod reatum vel imperium, quod mors in eos post vetiti fructus
comestionem obtinuit, sive moriendi necessitatem & inevitabile
debitum, quod per peccatum sibi contraxerunt. Interim corpus, Im-
mortalitatis dono spoliatum, statim frigus sentire cœpit, æstum,
qualitatum $\delta\upsilon\sigma\eta\kappa\alpha\sigma\iota\alpha\nu$ lassitudinem, irroperumq; morbificum, quæ
instrumenta sunt & adjumenta & prodromi mortis, eoque etiam
nomine veniunt, Exod. 10, 17. 1. Cor. 15, 31. 2. Cor. 11, 23. Unde &
Paulus inquit Rom. 8, 10. Corpus per peccatum mortuum esse, id est
moriendi necessitatem esse constitutum. Quod sic explicat Chry-
sostomus hom. 17. in Gen. *Uti in humanis iudiciis, postquam in reum
pronunciata sententia est, ut ei caput amputetur, isq; mox in carcerem
abducatur.*

abducitur, licet diu ibi maneat, nihil melius jam in mortuis, exinctu-
que deget, utpote jam sententia ipsa mortuus. Eodem modo & illi (pri-
mi parentes) ab ea ipsa die, ex qua sententia in eos mortalitatis edita
est, etsi longo tempore superstites fuerunt, sententia ipsa jam mortui
sunt.

S. 33. Mors denique aeterna ipsis quoque statim eadem die
inflicta est quoad reatum, quoniam ei propter transgressionem facti
fuerunt obnoxii: adeoque quicquid mortis nomine uspiam in S.
Codice occurrit, Protoplastis metuendum fuit & subeundum, quod
satis indefinita circa interdictum gravissimum Dei innuit commina-
tio, quae aequipollet universali & non permittit minas a summa Ma-
jestate circa rem gravissimam dictatas in arctum ex arbitratu con-
trahere, praesertim ubi causa nulla est, ob quam haec aut illa mortis
species excludi debeat. Et successisset etiam mors actualis, nisi Deus
generi nostro mitius consulisset. Misericordia enim divina per &
propter mortem satisfactoriam Messiae, feminis Mulieris benedicti,
intercessit, quae vi ejusdem in vita conservavit Protoplastos, quia
jam divina destinatione ab aeterno ordinatus erat Agnus ad tollen-
dum & expiandum peccata nostra, Ap. 13, 8. c. 18, 8. Ebr. 13, 8. Job. 1,
29. ut audito Prot-Evangelio poenitere possit, ac per fidem in Chri-
stum, morte licet corporali inflicta, vitam aeternam consequi, salva
divina tum veritate, tum justitia. Et valet hic Philologorum regu-
la: quod activa verba non semper *נא* *יבשרת*, sed *נא* *יבשר* saepe
intelligenda sint, seu non effective semper, sed quandoque habi-
tualiter, ut Lev. 2. 3. Matth. 23. 5. 2. Pet. 2. 8. Conf. B. Glass. l. c.
can. 21. p. 289. Quocirca Ambrosius de paradiso cap. 5. quem Drusus
quoque ad fragmenta cap. 8. hanc in rem citat, & Hieronymus quae-
sive Tradit. Ebraic. in Genes. Tom. IV. Op. f. 91. b. laudant Symma-
chum, illud *מֵתָהּ מוֹת*, morte morieris singulariter reddens, *יָמָהּ*
יָמָהּ mortalis eris, itemque Theodoretus Quae. 38. in Genes.
Hic, inquit, mortalitatis sententiam mortem appellavit; sic enim inter-
pretatus est Symmachus, quacumque die comederis de ligno hoc, mor-
talis eris. Etenim post divinam sententiam per singulos propemodum
dies mortem expectabat. Conf. Magnif. Dn. D. Calov. Tom. 4. Syst.
Th. p. 712. B. Walther. in Harm. Bibl. Gen. II, 17. B. Ger-
hard. Comm. in Gen. ad b. l.

TANTUM.